

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie Ł. K.

wniosku obrońcy podejrzanego o wstrzymanie wykonania postanowienia
Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt IV Kz 1171/23,
utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Wieliczce
z dnia 1 września 2023 r., sygn. akt II K 8/23,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji podniesiono zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego oraz materialnego, co miało doprowadzić do bezpodstawnego zastosowania przez Sąd wobec podejrzanego Ł. K. środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym. W konkluzji skargi zawarto wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Na jego uzasadnienie nie wskazano żadnych argumentów, a zatem wniosek ten w istocie rzeczy został oparty na wadze zarzutów podniesionych w kasacji. Argumentacja wniosku nie przekonuje o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k., gdyż nie zostały spełnione wymogi określające możliwość jej uruchomienia.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890; z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

A zatem, samo powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że już na pierwszy rzut oka uzasadniają przyjęcie rażącego naruszenia prawa o charakterze zbliżonym do bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji powinny prowadzić do uchylenia orzeczeń Sądów obu instancji i ewentualnego odstąpienia od stosowania jakiegokolwiek środka zabezpieczającego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Zarzuty dotyczące ewentualnego braku podstaw do stosowania wobec podejrzanego przedmiotowego środka zabezpieczającego są tego rodzaju, że wymagają wnikliwej ich analizy, skoro przedmiotem rozpoznania w postępowaniu kasacyjnym będzie kwestia rzetelności

kontroli instancyjnej Sądu odwoławczego w kontekście zarzutów skargi w zakresie zasadności (bądź jej braku) stosowania wobec Ł. K. środka zabezpieczającego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

(r..g)